

**ЧУДОМИР
СЛОВО В СЕЛО ТУРИЯ
ПО СЛУЧАЙ 75-
ГОДИШНИНАТА НА
ЧУДОМИР**

chitanka.info

Драги нашенци, станало е мода у нас да се прави голяма чест на писателите, да се превъзнасят до небето, да им се устройват четения, да им се разглеждат публично писанията, да им се назначават срещи като днешната, да ги попъчат на сцената, да видят дали са ниски или високи, как са облечени, имат ли изкуствени зъби и пр. След това пък почват да ги разпитват как пишат, какво пишат, защо не пишат, а като свърши всичко, на пътя за в къщи разправят какви са годишните им печалби, колко пъти са се развеждали и мислят ли да продължават още и т.н.

От много хвалби и възнасяне някои от тях не издържат, почват да се надуват, да оригиналничат и да вярват, че действително не са обикновени двукраки като другите, а едва ли не, че имат и крилца под ризите.

Те са принудени постоянно да посрещат гости почитатели или да пътуват от град на град, за да ги разглеждат като някакви изключителни редкости.

Понеже в днешния доклад и мене дигнахте над покрива на салона с тенденция да гоня облаците, считам за необходимо да ви уверя, че не съм никаква изключителна зоологическа рядкост, че съм роден в най-забутаното село Турия, че с рошави цървули съм пасал волове, два пъти съм се давил в реката, катерил съм се по дърветата да ловя гарджета из гнездата, орал съм, женал съм, косил съм и най-последно се учих за художник, а станах писател. Станах писател, защото обикнах тази професия и се трудих много, за да се усъвършенствувам така, както са се трудили и усъвършенствували в своята професия и вашият Ангел Ардилов, „Смайл“, Кица Филева от шивашкия отдел, Донка Балчева от никелажния, Михаил Казаков от дърводелския, Донка Кръйева от содо-лимонадения, Лалка Грозева от юрганджийския и много други.

За да постигна нещо в моята област, аз съм изписал вагони хартия, прочел съм освен моята частна библиотека от 3000 тома, но още толкова може би, и от писане и четене съм почти ослепял. Труд, труд и труд. Ето ви тайната на сполуката, разбира се, разумен, организиран труд, придружен с любов към работата и с амбицията да направиш нещо повече от другите.

Така че за да ви смятам за мои близки и другари, моля, да ми повярвате, че нямам никакви крила на раменете, не съм никаква рядка

жирафа от някоя панаирска менажерия, не съм и оня огромен 28-метров кит, който миналата година разкарваха из страната ни, а най-обикновен простосмъртен, като вас, който обича да работи и който и на тази напреднала възраст продължава да се труди, за да бъде що-годе полезен на хората.

(Из ръкописите на писателя.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.